

המביא גמ' פרק ראשון גיטין

צנא מ"י פ"ד ט"ז
 זכיה ה"ל ה ט"ז ט"ז
 ח"מ ט"ז ו"ג ט"ז ט"ז
 א ב מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
 גירושין ה"ל יג ט"ז
 עשן ג ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
 קמב ט"ז ט"ז
 ב ג מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
 ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
 ג ד ה מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
 ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
 ד ו מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
 ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז

גיליון הש"ס

גמ' איבער' לוח ר"ש
 הנשיא. ע"ג שנת פ"ג
 להורות דף ע"ב ד"ה
 קנן א"י:

לעני רש"י

נשק"א. סיכה. מכנה.

מוסף תוספות

א. וא"ו מאחר דקיי"ל
 מצוה לקיים דברי הפת
 אמאי וזכרו חכמים לומר
 דברי שכיר מרע כחובין
 וכסטרין דמו, תיפוק ליה
 אפי' בברייתא מצוה לקיים
 דברי המת וי"ל. מוס'
 ה"ל ט"ז. ועי' מהש"א
 ומהר"ם ש"ך שפי' גמ' מ"י
 קמ"א ל"ו ל"ט. א. מכאן
 משמע דרב חסדא סבר
 לפי שאין עדים מצויין
 לקיימו. מוס' ה"ל ט"ז.
 ג. וה"פ. מי איכא מיד
 דאילו אמר חד כשר כלומר
 אי אמר בפני נחתם על
 שתי החתימות כשר,
 השתא דאיכא על החתימה
 השניה שנים פסול, אלא
 אמר רבא אפי' הוא ואחר
 מעדין על החתימה יד שני
 פסול, ואיזו לחודיה אי
 אמר דיתני פשיטא דלא
 מהימן אלא אפי' הוא
 ואחר פסול. מוס' ה"ל ט"ז.
 ד. והשתא ניהא דאית
 לאיחלופי משום דאיתו
 לחודי' לא מהימן לומר
 כמו בשאר קיום שטרות.
 ט. ה. כלומר באותו
 לשון עצמו שהעיד על
 חציו אם היה גומר אותו
 לשון. ט. ג. על גב הדף
 השני. ה"ה. ט. א. ו. (של)
 עד השני. ט. ט.

פסקי ר"ד (המשך)

לקיים החתימה דאי אית
 בעל לבסוף ומעיד שלא
 כתבתו אני ומזויף הוא
 לא משנחיתן ביה אח אמן
 לעיל (ג.) דצריך שיאמר
 גם בפני נכתב ובעד
 על כל הכתובה שנכתב
 לשמה גיירה דלמא אתי
 לאיחלופי בקיום שטרות
 בעלמא דכל קיום שטרות
 הוא בשני עדים והכא משום עיגונא דאיתתא הימנה רבנן לתר כבי תרי
 לאיחלופי בקיום שטרות בעלמא הימנה רבנן כבי תרי אבל היכא דלא העיד גם על הכתיבה לא הימנה רבנן כבי תרי
 ומ"ה פסול אם לא העיד בין על הכתיבה בין על החתימה: בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו בפני נכתב חציו וכו' הו
 חציו אילימא חציו ראשון והא א"ר אלעזר אפילו לא כתב בו אלא שיטה א' לשהה שוב אינו צורך פי' שיהא ראשונה שיש
 שם האיש והאשה והזמן אלא אמר רב אסי חציו אחרון: בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו פסול פי' עד אחת וכוין שלא
 קיים כל החתימה פסול דכיון דלא שכיחי שירתא חיישין דלמא אתי בעל ומעידע ומצא בט גט ובניה ממזרים הלכת
 לא תישא בו: אמר רב חסדא ואפי' שנים מעידים על החתימה יד שני פסול מ"ט או כולו בקיום הגט או כולו בתקנת
 הכתובה פי' ה'א' נתקיים בשני עדים כדרך קיום שטרות והעד האחר נתקיים בעדות השליה שהוא תקון חכמים דהיינוהו כבי
 תרי ובעיקר או כולו בתקון חכמים או כולו בקיום שטרות: מתקוף [רב] ובי ובי איכא מידי דאילו אמר חד כשר והשתא

(ה) ע"י יריד לעיל סוף דף ב:

ורב"י יהודה הנשיא ב' בר"א והיבא דמת אמרינן מצוה לקיים
 ב'י. פ' פירוש היכא דמת נומן קודם שמת המקבל אצל דברי
 שכיר מרע כמסורין דמו אפילו מת מקבל דרישא כדפירשנו לעיל:
 ואו דקאמר משמיה דנשיא. לפי שלא מצינו שהיה נשוא צבתי
 שמת חסר התנא מדבריו והיה לו
 לשנות אמר ר"ש הנשיא אומר ופשיט
 מרבי יוסף דמי עדיין צבתי הנשיא
 אומר או דקאמר משמיה דנשיא
 דשמת לישנא דברייתא נקט רב
 יוסף ומצינו שהתנא שונה לענין זה
 צצ"ק (דף ג' ע"ב): ר' יעקב משלם חצי
 נזק ופרקי' ר' יעקב מאי עבידמיה:

הדרן עלך המביא קמא

המביא. בפני נכתב כולו ובפני
 נחתם חציו. בגמ' משמע
 דגרסי' דרישא צבתי נחתם כולו צבתי
 נכתב חציו ומימה למי' לפי שאין
 עדים מציין לקיימו כיון דלמנא צבתי
 נכתב חציו ונחתם כולו פסול כ"ש
 צבתי נחתם חציו ואומר ר"י דלאיטרין
 דקד"ל ליתכשר דחשיב טפי מכתב
 סופר ועד דליכא שני עדים חתומין
 אלא דליכא קיום אלא אכתיבא כיון
 וחתומים עד אחד ועדיף מצבתי נחתם
 כולו ונכתב חציו דנצינן שיעיד על
 עיקר כתיבה כדאמר' צריש מכלתא
 (דף ג.) דלמנא חתי לאיחלופי צבתי
 שטרות דעלמא: **או** בולו בקיום
 הגט ב'י. לפי מה דנצי' למימר צב"ק
 (לעיל דף ג.) גבי רב חסדא מלריך
 מתקייספון לחדשיו לקצנד לפי
 שאין בקיפון לשמה איכא למימר
 דהכא חצירי צבתי מעידים על
 חתימת השני דנעשה לשמה: **או** בולו
 בתקנת חכמים. קצנד דלא דייק
 השליה כל כך כשאין כל העדות
 מתקיימת עד ידו ורצא סנד למי' ד
 דייק שפיר: **א** **מי איכא מידי דאי'ו**
 מה **מסיק** ב'ב'ויה' דיבורא **בשר**. מה
 שפי' בקונטרס דלריבא חד כי אמר
 ידעתי כשר מימה מה עלה על דעמו
 של רבא לפסול כשמציעו אחר כיון
 דלא חייש לאיחלופי כי ליכא אחר
 צהדיה כשר לפי שמעיד גם על
 הכתיבה וכ"ש כי איכא אחר צהדיה
 לכן נראה כדפירשתי לעיל [א]. **ידעתי**
 צמד לא מהני אע"ג שמעיד על
 הכתיבה והשתא חתי שפיר' דנצי'
 רצא לפסול צהוא ואחר מעדין
 שמכירין חתימת השני משום איחלופי
 כמו שפסול כי ליכא חד צהדיה' ורב
 אסי פריך מי איכא מידי דאילו

הדרן עלך המביא קמא

המביא גמ' ממדינת הים ואמר בפני נכתב
 אבל לא בפני נחתם בפני נחתם
 אבל לא בפני נכתב (ג) בפני נכתב כולו ובפני
 נחתם חציו בפני נכתב חציו ובפני נחתם כולו
 פסול יאחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני
 נחתם פסול שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד
 אומר בפני נחתם פסול ור' יהודה מכשיר
 יאחד אומר בפני נכתב ושנים אומרים בפנינו
 נחתם כשר: **גמ'** הא תו ל"ל הא תנא ליה
 חדא זימנא **המביא** גמ' ממדינת הים צריך
 שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אי מההיא
 הוה אמינא צריך ואי לא אמר כשר קמ"ל:
 בפני נכתב חציו ובפני נחתם כולו פסול:
 הי חציו אלימא חציו ראשון **והאמר** ר"א
 אפילו לא כתב בו אלא שיטה אחת לשמה
 ישוב אינו צריך אלא אמר רב אשי ה"חציו
 אחרון: בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו
 פסול: אמר רב חסדא ואפילו שנים מעידים
 על חתימת יד שני פסול מאי מעמא או כולו
 רבא ימי איכא מידי דאילו אמר חד כשר
 השתא דאיכא תרי פסול אלא אמר רבא אפי'
 הוא

מסיק איהו לכוליה דינורא^ה ואומר גם צבתי נחתם^ה כשר וכי
 איכא אחר צהדיה ומעדין שמכירין החתימה^ה נמי אין לפסולו
 דלא גרע אותו עדות משאם היה אומר בעצמו צבתי נחתם:

צבתי נשק"א צלע"ו: ופי' צ"צ מנה. כך היתה שוה: **קצנד**
אמס. קללה היא כלומר לא יעלו על לב ולא יזכרו צבתי המדרש
 לרליה לפי שרשעים היו שהיו מקיימין קוליס צכרס^ה ולר"א כללס
 נינהו ולא נלמד מן רליה לפי שלא דקדקנו בהן אף היתה אומת
 זואה שמתוך שהיו רשעים לא החכרו
 צבתי"מ: **סנה קמא** כר"א. דלמר
 שכיר מרע וצריח שוים הלכן הולך
 ידיה לאו כזי דמי: **יש אומרים**
כרצנן. דדברי שכיר מרע כמתוין
 וכמסורין דמי ואפי' לא מת משלח
 נמי ימנו ליורשי מקבל כל זמן שלא
 חזר משלח מדבריו: **כר"א**. מדמלו
 שטמא צבתייה הא אם לא מת יחזרו
 לו: **מספקא** להו וכאן אי כר"א אי
 כרצנן והיכא דמיית נמי מספקא להו
 אי מזה לקיים דברי המת או לא:
סני. צבתייה דר"ש יחזרו למשלח
 ולא תתני ליורשי משלח דכלל
 מת עסקינן:

הדרן עלך המביא קמא

המביא. **צבתי** נחתם חציו. אחד
 מן העדים: **א** **אומר**
פני נכתב ואחד **אומר** **כו' פסול**.
 אי כשהגט יולא מתחת ידי האחד
 שהוא מניחו ואין חצירו שליח בהצאתו
 משום הכי פסול דלשליח אצרכיה רצנן
 למימרינהו לתרויהו. ולמנא דמוקי רצנן
 נמי בגמ' **ב** צבתייה שולחיה אפי' ה
 פסול כיון דחד הוא דליכא אחתימה
 ואיכו לא מסהיד אכתיבה חתי
 לאיחלופי צבתי שטרות דעלמא צעד
 אחד כדאמר' צב"ק (לעיל דף ג.) **שנים**
אומרים צבתינו נכתב ואחד. שלישי
 אומר כו' נמי פסול משום האי עממא:
 לא לא חתי לאיחלופי. **וגמ' א** אמרינן
 דחלוק היה ר' יהודה אף צראשונה
 אלאחד אומר צבתי נכתב ואחד אומר
 צבתי נחתם: **א** **אומר צבתי נכתב**
שנים אומרים צבתינו נחתם כשר.
גמ' א **מפרש** לה: **גמ' א** **שיטה אחת**.
 שיטה ראשונה צנה שם האיש והאשה
 והזמן: **אמר** **רב חסדא** **כו'**. לאו
 צפושוי מתני' אחא ולאוקומי מתני'
 צהכי אלא סברא דדידי מוסקי ואמר
 רבותא דאפי' שנים מן השוק מעדין
 שהן מכירין חתימת יד עד השני שלא
 העיד השליח עליו פסול: **קיום הגט**.
 היינו עדים המעדין על חותם
 העדים: **סנה חכמים**. עדות השליח
 שהאמינוהו חכמים כשנים: **מי איכא**

הדרן עלך המביא קמא

מידי דאילו אמר חד כשר. אם
 מכירם כשר ואפילו לא אמר בפני אמרינן
 צב"ק (לעיל דף ג.) **דכי אמר יודע** אני נמי מהימן צשמעתא קמייתא:
 כבניתי לבתי והיא בשנים עשר מנה ומתה
 וקיימו חכמים את דבריה אמר להם בני רוכל
 תקברם אמם ת"ק בר"א ור' נתן ור' יעקב נמי
 בר"א אע"ג. דמית לא אמרינן מצוה לקיים דברי
 המת ויש אומרים כרבנן ור' יהודה הנשיא
^ה שאמר משום ר"מ בר"א מיהו היכא דמית
 אמרינן מצוה לקיים דברי המת וחכמים אומרי'
 יחלוקו משפאק להו וכאן אמרו שורא עדיף
 ור"ש הנשיא מנישה אחא לאשמועינן * אבעיא
 להו ר"ש הנשיא נשיא הוא או משמיה
 דנשיא קאמר ת"ש דאמר רב יוסף הלכה כר"ש
 הנשיא ועדיין תיבעי לך נשיא הוא או דקאמר
 משמיה דנשיא תיקו גופא אמר רב יוסף
 הלכה כר"ש הנשיא והא ^ה קיי"ל דברי שכיר מרע
 ככתובין וכמסורין דמו רב יוסף מוקי לה
 בבריא והא ליורשי משלח קאמר יוקי"ל
^ה מצוה לקיים דברי המת תני יחזרו למשלח:

הדרן עלך המביא קמא

המביא גמ' ממדינת הים ואמר בפני נכתב
 אבל לא בפני נחתם בפני נחתם
 אבל לא בפני נכתב (ג) בפני נכתב כולו ובפני
 נחתם חציו בפני נכתב חציו ובפני נחתם כולו
 פסול יאחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני
 נחתם פסול שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד
 אומר בפני נחתם פסול ור' יהודה מכשיר
 יאחד אומר בפני נכתב ושנים אומרים בפנינו
 נחתם כשר: **גמ'** הא תו ל"ל הא תנא ליה
 חדא זימנא **המביא** גמ' ממדינת הים צריך
 שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם אי מההיא
 הוה אמינא צריך ואי לא אמר כשר קמ"ל:
 בפני נכתב חציו ובפני נחתם כולו פסול:
 הי חציו אלימא חציו ראשון **והאמר** ר"א
 אפילו לא כתב בו אלא שיטה אחת לשמה
 ישוב אינו צריך אלא אמר רב אשי ה"חציו
 אחרון: בפני נכתב כולו ובפני נחתם חציו
 פסול: אמר רב חסדא ואפילו שנים מעידים
 על חתימת יד שני פסול מאי מעמא או כולו
 רבא ימי איכא מידי דאילו אמר חד כשר
 השתא דאיכא תרי פסול אלא אמר רבא אפי'
 הוא

מסיק איהו לכוליה דינורא^ה ואומר גם צבתי נחתם^ה כשר וכי
 איכא אחר צהדיה ומעדין שמכירין החתימה^ה נמי אין לפסולו
 דלא גרע אותו עדות משאם היה אומר בעצמו צבתי נחתם:

(ה) ע"י יריד לעיל סוף דף ב:

אני הוא עד שני פסול. וא"ת * ומי איכא מידי דלילו אמר פני נחתם כשר ומשום דלאמר אני הוא עד שני פסול ונראה לר"י כמו שאומר בירושלמי [פ"ב ה"א] דכי אמר אני הוא עד שני נעשה כנוגע בצעורו דלראה ללך בלא להעיד על חתימת השני כפי שתקיים עדות חתימתו וא"ת וכיון דטעמא משי"ה הוא למה ליה למימר משום או כולו בקיום הגט כו' וי"ל משום ללאו טעמא גמור הוא זה אי לאו טעמא דלאו כולו בקיום הגט דלן זה נוגע בעדות ממש:

גידוד המשנה ומחיצה המשנה בוי. פי' בקונטרס (ה) אם היה חרץ עמוק חמשה והקיפוהו מחיצה חמשה אין מצטרפין להיות מוכו רשות היחיד וקשה לר"ת דלאמר בשנת צפרק הורק (דף נ"ט) וצ"ל בתרא דעירובין (דף נ"ט) דצור וחוליינו מצטרפין לעשרה ואע"פ שרק גזובה וזה עומק ועוד דלאמר פוק כל גגות (ס"ד דף נ"ג) כהדיא גבי שתי חלרות ומחיצה חמשה דמדה רב כהדיא דמתחמה האיל וראה רב עשרה דמתערבת שנים ולא אחד וי"ל דלענין צ' חלרות זו למעלה מזו ויש גידוד חמשה ולגבי עליונה לענין עירוב דממוכס פ' כל גגות (ס"ד דף נ"ג) אי"ל לענין חל צרה גבוהה חמשה והקיף על גביו חמשה חמשה דלא חשיב רה"י לענין צבת וא"ת וחסד רה"י מטעם דאי צני מנח עליה עומקם כדלמור צפרק חלון (ס"ט דף נ"ג) מילאו כולו צימדות ה' וי"ל דמיררי צבת הרבה דלא שייך ה' מנח עליה מידי אלא בצדכ כר"ס:

הנוטל ידו אחת בנשיא ואחת בשמיפא בוי. פי' בקונט'

הוא ואחר מעידין על חתימת יד שני פסול מאי טעמא אתו לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא וקא נפיק נבי ריבועא דממונא אפומא דחד סהרא מתקוף לה רב אשי * מי איכא מידי דאילו מסיק ליה איהו לכוליה דיבורא כשר השתא דאיכא חד בהדיה פסול אלא אמר רב אשי * אפילו אומר אני הוא עד שני פסול מאי טעמא או כולו בקיום הגט אי כולו בתקנת חכמים תנן בפני נכתב כולו בפני נחתם חציו פסול אידך חציו היכי דמי אילימא דליכא דקא מסהיד עליה כלל השתא אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם דהאי קמסהיד אכולה כתיבה והאי קמסהיד אכולה חתימה פסול חציו מיבעיא אלא או כדבא או כדבא אשי ולאפוקי מדרב חסדא אמר לך רב חסדא ולבטעמין בפני נכתב אבל לא בפני נחתם ל"ל אלא לאו או אף זו קתני הכא נמי * לא זו אף זו קתני אמר רב חסדא * גידוד המשנה ומחיצה חמשה אין מצטרפין עד שיהא או כולו במחיצ' או כולו בגידוד דרש מרימר * גידוד המשנה ומחיצה ה' מצטרפין ויהלכתא מצטרפין בעי אילפא ידים מהורות לחצאין או אין מהורות לחצאין היכי דמי אילימא דקא מישו בי תרי מרביעית והא * תנן מרביעית נוטלין לידים לאחד ואפי' לשנים ולא דקא משי חדא חדא ידיה * והתנן * הנוטל ידו אחת בנשיא ואחת בשמיפא ידיו והאמרי דבי ר' ינאי ידים אין מהורות לחצאין לא צריכא דאיכא משקה טופח וכי איכא משקה טופח מאי הוי והתנן הנוטל

הוא ואחר. השליח ואחד מן השוק עמו ואם לא היה מעיד עליה אלא השליח לבדו ואפי' אמר אני הוא כשר אבל עכשיו שהיה אחר עמו פסול: אפי' לאיחלופי בקיום שטרות ועלמא. כגון שנים החמומים על השטר ומת אחד ממהם ובה זה ואם דעלמא יד זה כתב ידו של חבני ונטרף אחד מן השוק עמו להעיד על כתב יד המת למינין צפרק צ' דמכונות (דף כ"א). דליו קיום עד שיהו צ' מן השוק מעדיין על חותם המת דא"כ נפיק תלתא ריבועי דממונא אפומא דחד דק"ל (ס"ד) נאמן אדם לומר זה כתב ידו הכי חזי עדות ואם צא להטקף להעיד על חותם חציו עס אחר הרי ג' רביעית העדות על פיו ורחמנא אמר (דברים ה') על פי שנים דמשמע פלגא אפומא דהאי ופלגא אפומא דהאי. וגיב גט נמי אי אמר צפ"ג חציו מהיון כחרי דשליח הוא וזכאיו השני הוא מנטרף עס אחר לקיימו צמורת שאר קיומי שטרות והכא גבי גט לא חישיבין לה דהא צלחו אחר הוי מחציה אפומא דהאימנוה דבנן כחרי שאלא משום גזירת שאר שטרות הוא: נמי ריבועא דממונא. כל הממון יזאע על פיו חסר רביע: * אני הוא עד שני היינו קיום הגט כשאר שטרות דלמך מעיד והוה כתב ידו: אלא. לכו כדחייב משנה ימירה דנקט רבותא אחא לאשמעינן מאי דלא אשמעינן בחדא אומר פני נכתב ואחד אומר פני נחתם והיכי דמי כגון דזכאיו השני יס עדות דכרעא או דכרע אשי ולאפוקי מדרב חסדא דכיון דמתני' משום רבותא אחא ולא פירש מאי רבותא אחא לאשמעינן על כרחיך אי אהי רשאי לתפוס המרובה כגון דרב חסדא אלא רבותא וזמרינו כגון דכרע רבנן דהא לא שמעת מינה רבותא אלא משום דמשנה ימירה היא וכי משמע לן אפי' רבותא וזמרינו מו לאו משנה ימירה היא ואי הא לרב חסדא הוה

הגהות הב"ח

(א) תרי גידוד כו' ס"ד
(ב) הדין חרץ ידיו על פני ס"ד
(ג) ע"כ מדיה פחות שהאמרי כו':

מוסף רש"י

גידוד חמשה ומחיצה חמשה. חל שטרות עמוק גבוה חמשה טפחים והקיפו על חוטו גובה מחיצה חמשה (וחורבין צ"ג). מחיצות נטולין לידים לאחד ואפילו לשנים. ואפי' לית כו' כד רביעית לשני האיל ולקלאון הוא כו' כד שיעור נעילה (נדר לח).

מוסף תוספות

- א. לרב אשי גופיה איכא דלמף פיריה. כה"פ.
- ב. דהאי לישנא עדיף במכרי נחתם שהרי מרביעית אף בשאר שטרות, ועוד אין לך בפני נחתם גידול מזה שהרי הוא בצמצום חתם. מוס' ה"א.
- ג. טפחים. מוס' ה"א.
- ד. עמוד בריהי גבוה י' מדי ומשחמש. ס"ט.
- ה. בתל שווא. ס"ז. ב'י אמת או כ"י כעין חצר. ס"ח. ה' מפתח רשות היחיד מטעם דאי. ס"ט.
- ו. כעין עמוד רוחב ד'. ס"ט. א' אבל בזה אחר זו לא. מ"ב. א'.
- ז. א' ע"כ. א' שאין בהם רביעית כיון דאתו משירי הנהיה. מוס' ה"א.
- ח. מוס' חלון. פ' ד' ד' ד' דלל.

פסקי ר"ד (המשך)

לענין שבת בעי מחיצה גבוהה עשרה או עמוקה עשרה לרה"י ואם היה חרץ עמוק חמשה והקיפו מחיצה גבוהה חמשה אין מצטרפת להיות בתוכו רה"י אלא ברובית הוא ואין מטלטלין בו אלא בארבע: דרש מרימר גידוד המשנה ומחיצה חמשה מצטרפת ופסק הלמראא והלכתא מצטרפת והכי נמי אמר בפרק הוורק אמר ר' יוחנן בור וחוליינו מצטרפת: בעי אילפא ידיו מהורות לחצאין או אין מהורות לחצאין ה"ד אילימא דקמטו בי האי פחות מרביעית הלוג אין נוטלין מהן לידים שאין בהן שיעור אלא אם הוי רביעית ונטל מהן א' ונשתתרו כדמפרש טעמא כפי' כל הבשר דמשירי טהרה קאתו אלא דקמטי חדא [חדא] ידיה והתנן הנוטל ידו או א' כדמפרש ידיו מהורות פי' אחד נוטל ברייקת כולו כתיקון חכמים וא' בשמיפא כפי' סאה ידיו מהורות דכל חדא והוא חשיבא באפני ננשיה ויהי נטל ידו אחד ונבנה חזרו ונטל ידו אחת מהורות אלא דקמטי פלגא מלגא ידיה (על) מצות נטילה עד הפרק (ט"א) ונטל חצי הפרק תחילה ויבט (ס"א) אינון וחזר ונטל חצי האחר הא אמרי דבי ר' ינאי אין ידים מהורות לחצאין. לא צריכא דאיכא משקה טופח וכי

נעל ידו אחת מן הכלי כתיקון חכמים ואחת בשמיפא בזה צני סאה וא"ת והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא והרר משי לאידך דלמא הכא מיירי ע"פ בקונט'

נעל ידו אחת מן הכלי כתיקון חכמים ואחת בשמיפא בזה צני סאה וא"ת והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא והרר משי לאידך דלמא הכא מיירי ע"פ בקונט'

נעל ידו אחת מן הכלי כתיקון חכמים ואחת בשמיפא בזה צני סאה וא"ת והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא והרר משי לאידך דלמא הכא מיירי ע"פ בקונט'

נעל ידו אחת מן הכלי כתיקון חכמים ואחת בשמיפא בזה צני סאה וא"ת והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא והרר משי לאידך דלמא הכא מיירי ע"פ בקונט'

נעל ידו אחת מן הכלי כתיקון חכמים ואחת בשמיפא בזה צני סאה וא"ת והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא והרר משי לאידך דלמא הכא מיירי ע"פ בקונט'

נעל ידו אחת מן הכלי כתיקון חכמים ואחת בשמיפא בזה צני סאה וא"ת והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא והרר משי לאידך דלמא הכא מיירי ע"פ בקונט'

נעל ידו אחת מן הכלי כתיקון חכמים ואחת בשמיפא בזה צני סאה וא"ת והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא והרר משי לאידך דלמא הכא מיירי ע"פ בקונט'

נעל ידו אחת מן הכלי כתיקון חכמים ואחת בשמיפא בזה צני סאה וא"ת והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא והרר משי לאידך דלמא הכא מיירי ע"פ בקונט'

נעל ידו אחת מן הכלי כתיקון חכמים ואחת בשמיפא בזה צני סאה וא"ת והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא והרר משי לאידך דלמא הכא מיירי ע"פ בקונט'

נעל ידו אחת מן הכלי כתיקון חכמים ואחת בשמיפא בזה צני סאה וא"ת והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא והרר משי לאידך דלמא הכא מיירי ע"פ בקונט'

נעל ידו אחת מן הכלי כתיקון חכמים ואחת בשמיפא בזה צני סאה וא"ת והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא והרר משי לאידך דלמא הכא מיירי ע"פ בקונט'

(ה) נראה דל"ל ונטל חצי הפרק ויבט חזרו ונטל חצי האחר וכו'.

